

Schotte, ein Schotte, der Schotte:

1. *Wie heißt **der Schotte**, der das Telefon erfunden hat?*

Jak nazywa się Szkot, który wynalazł telefon?

Przed słowem **Schotte** użyty jest rodzajnik określony **der**, ponieważ mamy na myśli konkretną osobę. Wynalazca telefonu, Alexander Bell, był tylko jeden i generalnie każdy wie, o kogo chodzi w tym kontekście.

2. *Im Hotel habe ich **einen Schotten** und zwei Briten getroffen.*

W hotelu spotkałam Szkota i dwóch Brytyjczyków.

Przed słowem **Schotte** stoi rodzajnik nieokreślony **ein**, ponieważ po usłyszeniu takiego zdania nasz rozmówca nie ma w swojej głowie obrazu żadnego konkretnego Szkota. Użycie **ein** przekazuje informację, że był to przypadkowy, dowolny spośród wszystkich Szkotów tego świata, kolokwialnie mówiąc — losowy reprezentant gatunku (w sensie gramatycznym — nie biologicznym :)).

3. *Mein Mann ist **Schotte**.*

Mój mąż jest Szkotem.

Tu użyjemy rodzajnika zerowego, ponieważ słowo **Schotte** w tym zdaniu to nazwa narodowości, a nie człowieka, i podlega pod omówione powyżej zasady występowania rodzajnika zerowego - punkt trzeci.